

dingstoestand van Rotterdamsche schoolkinderen'. Hij had vele functies in de medische wereld, waaronder 26 jaar die van lid van het Medisch Tuchtcollege in Den Haag. De meeste waren in landelijk verband. In Rotterdam was hij bestuurslid van het ziekenfonds AZR.

In 1945 kwam hij voor de SDAP in de tijdelijke gemeenteraad van Rotterdam. Vanaf 1946 voor de Partij van de Arbeid tot zijn afscheid in 1970. Toen kwam zijn zoon Henk (huisarts!) in de raad. In zijn lange raadsperiode heeft Jan Lamberts veel gedaan. Ik noem hier zijn interpellatie in 1948, die de aanzet gaf tot de oprichting van de Stichting Klinisch Hoger Onderwijs. Voorts zijn bijdragen tot invoering van de schoolmelk, tot verbetering van de leefomstandigheden in het Oude Westen en zijn voor die tijd vroege verzet tegen luchtverontreiniging, beter gezegd: zijn strijd voor gezondheid en veiligheid in het Rijnmondgebied. Zelf zei hij over zijn werk in Rotterdam: 'Ik zat in allerlei comités waar Van der Mandele me inhaalde, omdat Rotterdam-Zuid nooit zo vertegenwoordigd was in comités. Ze vonden mij geschikt, ik was arts, lid van de gemeenteraad, publiceerde veel, ze konden mij nog net verdragen en zo hadden ze dan toch nog Zuid vertegenwoordigd'.

Van 1956 tot 1977 was hij lid van de Tweede Kamer. Via een enquête vroeg hij aan zijn patiënten of zij dat goed vonden en 95 procent vond dat hij dat moest doen. Hij bracht zijn praktijk terug tot 3500. Van de vijf artsen die toen lid van de Tweede Kamer waren, was Lamberts de enige die als 'dokter' werd aangesproken. In 1970 diende hij samen met dr. H.J. Roethof een initiatief-wetsontwerp tot wijziging van de abortuswetgeving in.

Van 1977 tot 1981 was hij lid van de Eerste Kamer, van 1977 tot 1979 tevens lid van het Europese Parlement en van 1979 tot 1981 lid van de Raadgevende Vergadering van de Raad van Europa en de West-Europese Unie. Zijn ervaringen met de praktijk van de volksgezondheid en het politieke bestuur in Rotterdam bracht hij in op landelijk en later op Europees niveau. In het Europese Parlement was hij tal van keren rapporteur voor onderwerpen de volksgezondheid betreffende.

In Rotterdam was hij mede-oprichter en bestuurslid van de Stichting voor Volkshuisvesting Tuinstad Zuidwijk en vicevoorzitter van het bestuur van het Rotterdams Toneel en het Nieuw Rotterdams Toneel. Voor zijn niet te meten verdiensten voor de publieke zaak zowel als voor zeer veel individuele mannen, vrouwen en kinderen werd hij benoemd tot ridder in de orde van